

عنوان مقاله:

جبر و اختیار (قضا و قدر) در شاهنامه

محل انتشار:

شاهنامه و زبان فارسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

افسانه افروغی نیا - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی (ادب غنایی) دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

جبر و اختیار دو مقوله مهم است که در هر اثر حماسی می توان آن را به وفور یافت. از آنجایی که، شاهنامه بزرگ ترین و معتبرترین اثر حماسی موجود در ادبیات فارسی است؛ در این مجموعه به بررسی جبر و اختیار (قضا و قدر) در شاهنامه پرداختیم. پس از بررسی مشخص شد که فردوسی با توجه شیعی بودنش، با پذیرش قضا و قدر به اختیار معتقد است و هیچ گاه عقایدش را به مخاطبین و خوانندگان تحمیل نمی کند و در واقع میانه راه را گرفته است و به طور کل می توان گفت جبری که در حماسه موجود است راه را بر اختیار عمل شخصیت های داستان می بندد. در واقع ما قصد نداریم نظری را تحمیل کنیم و به طور حتم بگوییم که شاهنامه، جبر مطلق است یا اختیار مطلق. بلکه در این مجموعه، به بررسی شاخص ترین ابیات پرداخته شد و سعی بر آن شد تا نتایج مستدل و منطقی بیان گردد.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، فردوسی، جبر و اختیار (قضا و قدر).

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1505699>

